

Posudek oponenta k diplomové práci
autora Bc. Shahina Monschizadecha Tehrany
na téma **Promlčení, náhrada škody a nároky poškozených podle NOZ**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originality vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly v rozsahu 3 %.

Diplomová práce sestává z devíti částí včetně úvodu, závěru a českého i cizojazyčného resumé. Pokud jde o rozsah, předkládaná práce přesahuje stanovené požadavky. Autor z pohledu oponenta zbytečně vynechává řádky mezi odstavci textu, je však zřejmé, že se tak neděje za účelem umělého natahování textu. Pokud jde o strukturu práce, oponent by možná uvítal výraznější zvýraznění jednotlivých kapitol a podkapitol obsahu.

Autor přistupuje ke zpracování materie spíše teoreticky, nicméně pro lepší pochopení místy nechybí ani nástin ilustrativních praktických případů. Na autentický text zákona navazuje diplomant rozbořením relevantní literatury a stranou neopouští ani soudní judikaturu. Předkládaná práce je do jisté míry kompilátem z děl jiných autorů. Je však třeba poznamenat, že se jedná o kompilát celkem zdařilý. Dle názoru oponenta zůstává autor často povrchní, nejde do hloubky předkládaných úvah a vše nejednou předkládá tak, jako by to bylo bezrozporné a jasné. Tak tomu však ve skutečnosti není. Autor také příliš nepřistupuje k prezentaci vlastních myšlenek a názorů.

Práce je doplněna standardním seznamem použité literatury, který odpovídá formálním požadavkům. Autor využil ke zpracování pestrou škálu zdrojů, ze kterých čerpal, a to včetně judikátů. Byť nejsou soudní judikáty v konkrétní kauze v českém právním prostředí pramenem práva, mají svůj nesporný význam a práce s nimi by měla být pro každého právníka naprosto běžnou rutinou. Autor s judikaturou pracuje velmi dobře, vytknout mu lze snad jen to, že při prezentaci závěrů se omezuje pouze na tzv. právní věty a příliš se nezabývá podstatou řešeného případu, tím, co v něm, bylo sporné, jakož ani obsahem odůvodnění analyzovaného rozhodnutí.

Pokud jde o poznámkový aparát v práci využitý, ten svým rozsahem odpovídá charakteru práce a způsobu práce autora s označenými prameny – autor pracuje s poznámkovým aparátem velmi kvalitně a poznámky pod čarou plní tu funkci, kterou mají v odborném textu plnit. Poznámkový aparát je velmi obsáhlý, což souvisí s již zmíněným faktem, že předkládaná práce je (podařeným) kompilátem z děl jiných autorů. Oponent se však někdy ztrácí v tom, jaká konkrétní pasáž je předmětem citace, stejně tak nemá úplně jasno v tom, proč jsou některé převzaté pasáže psány kurzívou a jiné nikoli.

Pokud oponent porovnává s jinými pracemi obdobného charakteru, předkládaná práce je unikátní tím, že až na úplné výjimky, které nestojí za řeč, neobsahuje gramatické chyby, překlepy či chyby v interpunkci. Je zřejmé, že autor provedl při závěrečné korektuře textu kvalitní práci. Oponentovi není zcela jasné, proč se například o občanském zákoníku píše vždy s velkým O, ale pokud si autor takový termín zvolil, je třeba to akceptovat.

Z obsahového hlediska by měla být práce vymezena autorem zvoleným tématem "Promlčení, náhrada škody a nároky poškozených podle NOZ". To, jak se autor drží tématu, je poněkud diskutabilní. Autor sám v rámci závěru a resumé poněkud neskromně uvádí, že práce splnila svůj cíl, kterým bylo popsat uceleným a komplexním způsobem problematiku náhrady škod na vlastnických právech dle generální skutkové podstaty postihující porušení zákona, a že práce představuje ucelený a komplexní rozbor. Oponent

by se přikláněl více k tomu, aby kvalitu práce hodnotil spíše čtenář, než autor..... Je pravdou, že téma diplomové práce je velmi široké. Autor sám si je omezil a zúžil na problematiku náhrady škod na vlastnických právech, proti čemuž oponent nic nemá, pokud toto zúžení bylo schváleno vedoucím práce. Pokud je však první slovem názvu práce promlčení, pak by oponent očekával, že právě institutu promlčení bude věnován mnohem větší rozsah, než jakého se mu dostalo na stránkách 55 – 61.

Až na shora uvedené výhrady lze uzavřít, že autor se žádoucím způsobem drží zvoleného tématu. Činí tak v klíčových meritorních kapitolách 3. - 6. o zákonné úpravě, o oprávněných nárocích poškozených, o uplatnění práv poškozených a vztahu k promlčení a o stanovení náhrady škody. Toto jádro je předesláno historickým exkurzem.

U diplomové práce se očekává, že uchazeč překročí národní rámec, a že se pokusí předložit i odůvodněné úvahy de lege ferenda. Tato očekávání bohužel diplomant spíše nenaplnil, nicméně oponent chápe, o jak obtížné úkoly se pro studenta pátého ročníku jedná. Pokud jde o překročení národního rámce, autor místy provedl nějaká dílčí srovnání např. s Německem nebo Rakouskem. Úvahy de lege ferenda však absentují zcela.

Autor se místy dopouští věcných chyb či nepřesností. Z úvodního odstavce textu na str. 8 by se dalo dovodit, že právní úprava náhrady škody v občanském zákoníku byla subsidiárně použitelná i v obchodních vztazích. Z posledního odstavce textu na str. 12 by se dalo usoudit, že věcmi v právním smyslu jsou toliko hmotné předměty. Na str. 44 je tvrzeno, že skutečnost, že došlo na straně poškozeného k obohacení, musí prokazovat poškozený. Na str. 55 při pojednání o ustanovení § 142a OSŘ autor přehlíží obsah druhého odstavce uvedeného zákonného ustanovení.

U ústní obhajoby by se autor mohl mimo jiné zaměřit na následující otázky:

- 1) Pokud by měla být náhrada škody plněna prostřednictvím pojištění (např. typicky tzv. povinné ručení), jak se budou nároky poškozeného promlčovat vůči pojišťovně?
- 2) Co je tzv. cenou zvláštní oblíby?

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem doporučuje oponent posuzovanou diplomovou práci k obhajobě, a to předběžně jako velmi dobrou.

V Plzni dne 28.4.2022

JUDr. Radek Spurný